An open book with a white circular graphic containing text. The book is open, showing its pages, and is positioned at the bottom of the frame. The circular graphic is white with a dotted black border and contains the text "Siła w tradycji - książki" in a black serif font. The background is a light, warm-toned gradient.

Siła w tradycji -
książki

„Droga donikąd”

„Droga donikąd” Józefa Mackiewicza została wydana w 1955 roku. Została uznana za najważniejszą polską powieść o zagładzie Kresów Północnych i Wilna w czasie okupacji sowieckiej.

Kilka słów o autorze

- **Józef Mackiewicz**
(ur. 01.04.1902 r.,
zm. 31 stycznia 1985) –
polski pisarz
i publicysta.

Fabuła

- Głównym bohaterem książki jest Paweł, przedwojenny dziennikarz i to jego oczami widzimy zachodzące zmiany. Robi on wszystko byle tylko nie stykać się z ideologią okupanta. Pracuje jako furman przy wyрубie lasu, próbuje zostać przemytnikiem. Postać głównego bohatera posiada cechy autora. Na wstępie autor informuje, że poza powieściowymi bohaterami, wszystko inne jest prawdziwe.

Fabuła

W powieści widoczny jest proces stopniowego ograniczania praw ludności. Przyjeżdżający na wiece mówcy, stosując populistyczne hasła, obiecują ludności zniesienie wszelkich ograniczeń. Rzeczywistość jest jednak inna, w sklepach wszystkiego zaczyna brakować.

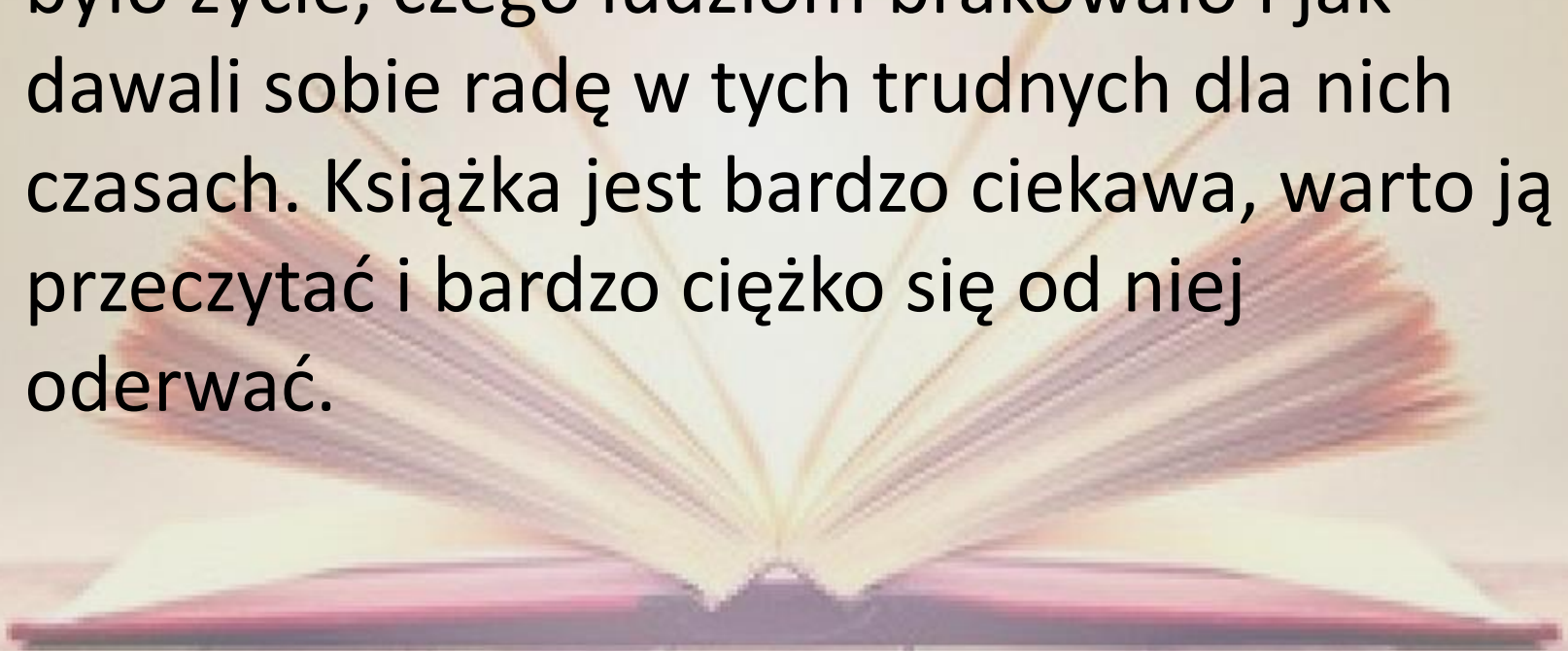
Fabuła

- Polityczni przeciwnicy zaczynają być eliminowani, a wśród społeczeństwa panuje strach i zniechęcenie. Jak mówi jeden z bohaterów książki, terror sowiecki jest znacznie gorszy od niemieckiego, ponieważ niszczy on nie tylko ciało, ale i duszę.

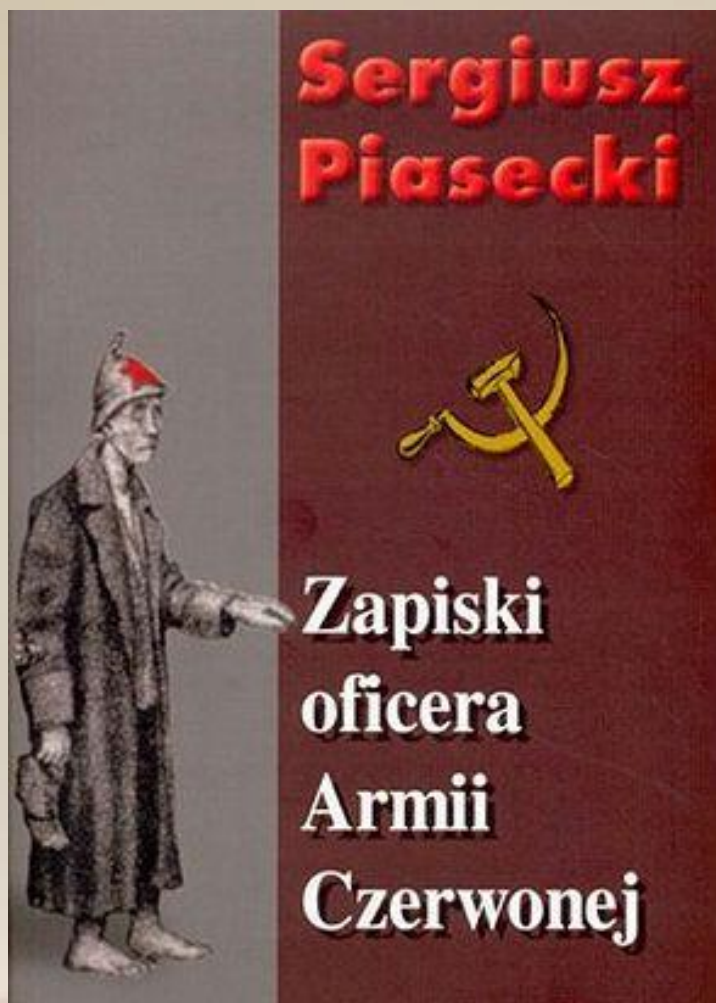

Nasza opinia

- Czytając tę książkę mogliśmy dowiedzieć się, jak wyglądało życie naszych przodków podczas okupacji sowieckiej. Autor pokazał, jak ciężkie było życie, czego ludziom brakowało i jak dawali sobie radę w tych trudnych dla nich czasach. Książka jest bardzo ciekawa, warto ją przeczytać i bardzo ciężko się od niej oderwać.

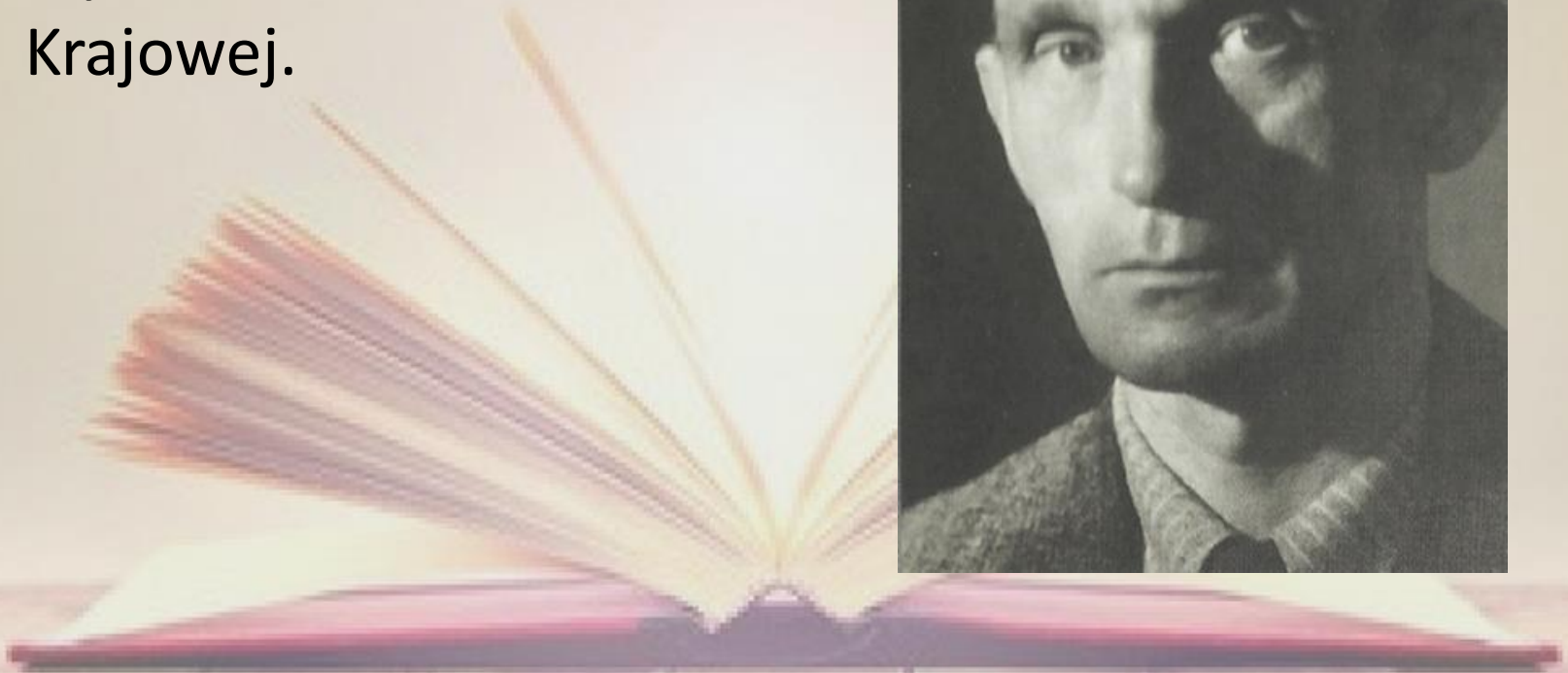
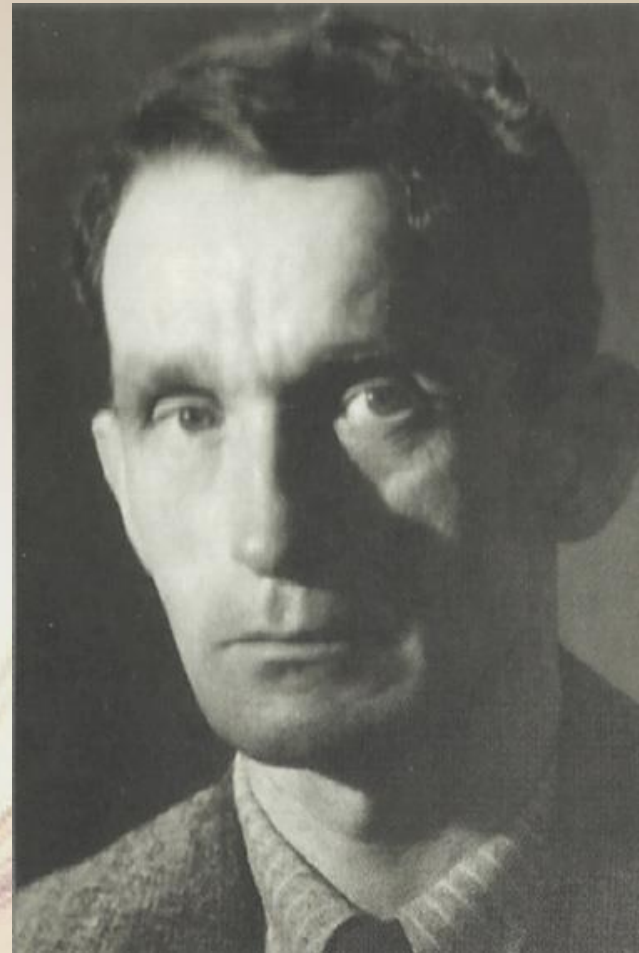
"Zapiski oficera Armii Czerwonej"

Powieść Sergiusza Piaseckiego wydana po raz pierwszy w 1957 w Londynie nakładem wydawnictwa GRYF. Satyra ta opisuje pobyt oficera Armii Czerwonej Michaiła Zubowa w okupowanej przez Sowietów, a później Niemców Wileńszczyźnie widziany jego własnymi oczami.

Kilka słów o autorze

Sergiusz Piasecki –
polski pisarz, publicysta
polityczny, oficer
wywiadu, żołnierz Armii
Krajowej.

Fabuła

- „Zapiski oficera Armii Czerwonej” to powieść satyryczna, przyjęła formę pamiętnika radzieckiego oficera, który służy na Kresach. Bohater utworu wyzwala Wilno i Lidę we wrześniu 1939 roku, a następnie żyje tam w przebraniu w czasie okupacji niemieckiej. Tekst jest groteskowym i niezwykle gorzkim spojrzeniem na losy Kresów i ich mieszkańców pod okupacją sowiecką i niemiecką. Piasecki ukazuje sposób myślenia i zachowania przeciętnego żołnierza radzieckiego, wykształconego tylko pod względem bezkrytycznego uwielbienia dla ideologii i wodza Kraju Rad. Wykpiwa komunistyczną propagandę, jej napuszony styl, bezczelne kłamstwa i antyhumanistyczny sposób realizacji teoretycznie wzniosłych celów.

Fabuła

- Bohaterem książki jest Miszka Zubow, niezwykle zadowolony z siebie i dumny ze swoich dokonań obrońca proletariatu. We wrześniu 1939 roku zwraca wolność uciemiężonym obywatelom państwa polskiego. Przynosi im „największe osiągnięcia” bolszewików: głód, terror, biedę, zniewolenie, strach i śmierć, nazywane postępem i prawdziwą wolnością. Korzystając z władzy, którą ma, rabuje, poniża, okazuje pogardę burżujom i panom, czyli wszystkim tym, którzy chodzą w skórzanych butach i mają więcej od niego. Silną ręką w sposób planowy wdraża lewicowe ideały nowego porządku, swobody, kultury, dobrobytu i sprawiedliwości.

Nasza opinia

- Powieść jest świetnie napisana, pełna gorzkiej ironii. Pokazuje zderzenie dwóch światopoglądów. Ukazuje stosunek żołnierzy radzieckich do mieszkańców Kresów. Doskonale został oddany język komunistycznej nowomowy, propagandowy styl, znany nam także z nie tak odległych czasów. Warto sobie przypomnieć jego bogactwo. Teraz, gdy prawda o tragicznych losach Kresów pod rządami sowieckimi powoli zaczyna wychodzić na jaw, powieść nabiera innego znaczenia. Książka jest bardzo ciekawa, warto ją przeczytać.

Dziękujemy za uwagę

Julia Jenda, Agata Bartenowska,
Michał Jakubowski oraz Mikołaj Lewicki

